

Seg kjender det fra Udlandet, hvor man er meget streng dermed; jeg har særdeles en hel Del i disse Forhold. Der bruger man det, at naar de komme fra et Sted, som fordrer et Tilsyn, saa kommer Lægen om Bord, og Mandstabs og Passagerer stille sig op alle sammen og blive eftersejede hver især, og det falder ikke Noget, hverken Kapitainen eller andre Officerer, ind, naar der har været en eller anden Syg, at præsentere ham; de lade Lægen selv om, hvorvidt han kan finde nogen Sygdom. Naar et andet æret Medlem har sagt, at det, det kommer an paa, var Skipperens Udsagn, saa er det jo ganske vist, at det til en vis Grad kommer an derpaa, men naar man siger, at han skulde fælde en sikker Dom, det vil sige en efter hans Mening sikkere Dom, saa er min Anstuelse alligevel den, at naar en Skipper i det Hele har Begreb om sin Stilling, vil han ganske vist, naar der har været Sygdom om Bord, med hvilke han mener, at der har været Noget i Veien, paa ingen Maade skjule det, men paa den anden Side heller ikke tage Hensyn til den Slags Ting, som er nævnt, at en Kone kommer i Barselseng o. s. v. Endelig maa ogsaa bemærkes, hvad for Næsten er bemærket af min ærede Nabo (Whefeldt-Saurvig), at her ikke er Tale om Noget, som skal slaas fast for bestandige Tider, men kun om Noget, som skal gjælde, saa længe der er en Koleraepidemi, der mulig kan komme til os, og endelig maa jeg bede det ikke overset, at Reiser fra Christiania, Gøteborg, Malmø, Stettin, Kiel, Lübeck osv. sker i en saa overordentlig kort Tid, at det hører til de ganske overordentlig store Undtagelser, at der paa disse Reiser indtræffer saadanne Sygdoms- og Dødstilfælde, som skulde give Anledning til, at man havde Noget at befrygte her. Jeg tror, at saadanne Tilfælde ville omtrent ikke møde, men naar man altsaa paa den anden Side siger, at det er ganske overordentlig sjældent, at disse Tilfælde ville møde, saa siger jeg, saa er der ikke Noget til Hinder for, at man alligevel kan bruge den Forsigtighed, som jeg synes under saadanne Forhold maa være at anbefale, naar man vil gjøre, hvad man kan, for at udelukke saadanne Sygdomme som Kolera. Det er paa ingen Maade personlig Frygt for Kolera, der ligger til Grund for mine Udtalelser — jeg kjender ikke den Slags Vngstelse, Gud ske Lov — men det er en Svøbe, som er ganske forfærdelig — jeg erindrer nok fra 1853, hvorledes det den Gang saae ud —, og hvis man overhovedet kan gjøre Noget for at forebygge en saadan Vngstelse, tror jeg, man skal gjøre det. Jeg tror nu rigtig-

nok ikke, det skal jeg ogsaa udtale, at man, hvis der f. Ex. kom Kolera i Thyssland, hvad der jo hører til Mulighederne, ved de Bestemmelser, der ere tagne om Forholdsregler paa Landgrændsen, vilde kunne forhindre Koleraen fra at trænge ind her i Landet, thi det er jo givet, at i dette Tilfælde ville naturligvis alle søværts ankommande Reisende fra Thyssland fra hvilket som helst Sted blive underkastede Karantæne i det Mindste i ti Dage, og hvis det blev Tilfældet, vilde naturligvis ikke en eneste Reisende komme ad Søveien, men alle vilde komme ad Landveien, naar de kunne komme ind imod at of fre en smudsig Skjorte eller en smudsig Udtørie. Jeg tror derfor ogsaa, at man, naar man overhovedet vil gjøre Noget, maa være betænkt paa at være noget strengere med Hensyn til Landgrændsen. Jeg kan paa ingen Maade tænke mig Muligheden af, at noget enkelt Medlem kan stille Forslag i den Retning, men jeg tror dog, det bør paapeges. Derjom man vedtager mit Forslag, tror jeg ikke, at der paa nogen Maade kan optaa Gene enten for Skibsføreren eller for Passagererne, som de i mindste Maade kunde have at beklage sig over under saadanne ekstraordinære Forhold, idet navnlig saadanne Tilfælde vilde forekomme ganske overordentlig sjældent.

**Justitsministeren (Melleman):** Jeg vil først gjøre opmærksom paa, at det er en ganske naturlig Stilling for Regjeringen, og det forekommer mig ogsaa for Rigsdagen, at man i Hensende til, hvad man saaledes anser for tilstrækkeligt og gennemførligt, følger de Forslag, der ere fremkomne fra særlig sagtyndige Autoriteter, og navnlig forekommer det mig ikke, at der for Regjeringen er nogen Opfordring til at gjøre videre Krav paa Forsigtighedsregler, end der fra disse særlig sagtyndige Autoriteters Side anses for tilstrækkeligt. Det er egentlig Hovedpunktet. Man kan maaske have Dødt nok endda med at følge med saa langt, som disse Autoriteter ville have, at der skal følges med, af Hensyn til almindelige Grunde og til, hvad der i Almindelighed er praktisk gennemførligt, men at gaa videre, end der fra disse Autoriteters Side fordres, har jeg, ganske i Almindelighed betragtet, ikke fundet, at der var nogen Anledning til. Hvad Paragraf 8 angaar, skal jeg blot bemærke, at de Herrer, der have talt om denne Paragraf, bestandig have glemt at fremhæve — jeg vil ikke sige, at de ikke have lagt Mærke dertil, thi det have de vistnok — at der i denne Paragraf kun handles om Skibe, der komme fra Steder, som hverken ere kolerasmittede eller